

Törökné Babinszky Mónika

A SZOCIÁLISAN HÁTRÁNYOS HELYZETBEN ÉLŐ MUNKANÉLKÜLIEK KÉPZÉSI LEHETŐSÉGEI ÉS ESÉLYEI

I. Témaválasztásom indokolása

Témaválasztásomat az indokolja, hogy felkeltette az érdeklődésem, milyen képzési lehetőségek kínálóznak a mai piaci helyzetben a munkanélkülieknek, a szociálisan hátrányos helyzetben élőknek? Van-e szüksége a felnőttképzésre egy elkeseredett, olykor kilátástalan helyzetben élő munkanélküli embernek, van-e lehetőségük az ingyenesen szervezett képzéseken részt venni?

A választott témával kapcsolatban, alapos kutatásba kezdtem, felvettem a kapcsolatot több, a fővárosban található felnőttképzéssel foglalkozó vállalkozással, könyvtárral, munkaügyi központtal, és nagy meglepetésemre nagyon kevés olyan oktatási intézmény található, amely teljes egészében felvállalja a munkanélküliek képzését. Sok olyan intézmény van, ahol kedvezményeket kapnak a munkanélküliek, de olyan, ahol teljesen ingyenesen sajátíthatnak el egy új szakmát a munkanélküliek, hogy a munkaerőpiacon ismételten helyzetbe hozhatóak legyenek, nagyon kevés van. Természetesen a Munkaügyi Központoknál számos olyan ingyenes képzési lehetőség található, melyek segítik a munkanélküliek elhelyezkedési esélyeinek növelését, azonban az ezekre történő jelentkezéseknek sok akadálya lehet.

Nem is nagyon lehet különválasztani a munkanélkülieket, a szociális hátrányokkal élők körétől. „A változó rétegek, csoportok akik a nagy társadalmi mozgások, változások következtében, többnyire átmenetileg kerülnek kiszolgáltatott helyzetbe (szegények, öregek, hajléktalanok, iskolázatlanok, munkanélküliek, kistelepüléseken élők, nagycsaládosok stb). Ez az állapot elvileg változtatható, számukra cél a kialakult helyzet ellen küzdeni, azon változtatni. Külső segítséget a változtatáshoz igényelnek: felzárkóztatási programok, képzés, átképzés, továbbképzés, szociálpolitikai intézkedések stb.”¹

II. A felnőttkori tanulás motivációi

A felnőttkori tanulásnak alapvetően két eleme van, az egyik a képesség, a másik pedig a motiváció. A felnőttkorban vállalt tanulás, már nem korlátozódik a tankötelezettség korára, nincs rajta ugyanaz a „kényszer”, hanem a különböző életszakaszok feladatává, sőt életformájává válik. A technikai fejlődés felgyorsulásával a munkaerő-piaci helyzetünk megtartására vagy javítására irányuló tanulási folyamatok, így ezek követelményei és a tanulási magatartás is változóban van. Ma már a felnőttkori tanulás, szakképzés célja nem csupán a szakmai előrelépés vagy a hiányzó ismeretek pótlása. Gyakran mindössze munkahelyünk megtartásához elegendő, mintegy elkerülhetetlen kötelezettség, s így komoly szükséglet, hiszen megélhetésünk, létbiztonságunk kulcsa egy-egy sikeresen megszerzett újabb végzettség, tanúsítvány vagy kompetencia. Így az élethosszig tartó – permanens – tanulás következtében kialakuló tanuló társadalom tagjai számára a felnőttkori tanulás is folyamatos, legalább az aktív kor végéig tartó kihívást jelent.

Minden ember sajnós a mai kiszolgáltatott gazdasági helyzetben kerülhet olyan helyzetbe, hogy elveszíti a munkáját, vagy ismételten nem tud (gyed, gyes után) visszailleszkedni a munkaerőpiacra, ezért a tanulás egyéni és társadalmi szinten is elengedhetetlen tanulási kompetencia: nyitottság, alkotóképesség, a változni tudás képessége. E képességek nélkül tudatos (formális vagy nonformális) tanulási folyamat nem képzelhető el.

Az egyént körülvevő kulturális, társadalmi környezet, mely döntően segítheti, meg is gátolhatja a tanulási folyamat sikerességét. Ennek a környezetnek része a család is, mely a felnőttkori tanulás egyik legfontosabb háttérháza. A közvetlen családi, baráti támogatás és segítség, a tanulás és tudás értéként való kezelése a tanulási folyamat sikerének egyik kulcsa.

¹ Bartos Éva: Koncepció a hátrányos helyzetűek könyvtári ellátására. A könyvtári terület stratégiai célkitűzései 2003–2007 /dokumentum/. Felkészülés az Európai Unió csatlakozására.

III. Milyen akadályai vannak a munkanélküliek képzésének?

Alapvetően kettő fő problémával szembesültem a munkanélküliek képzésével kapcsolatban. Az egyik az *egyéntől függő tanulási motiváció hiánya*, a másik fő mozgatórugó a *költségvetési, finanszírozási hiányok*.

III/1. A felnőttkori tanulás motivációinak hiánya a hátrányos helyzetű munkanélküli csoportok körében

Információs társadalom, globalizáció, technikai fejlődés, élethosszig tartó tanulás. Olyan fogalmak, melyek ugyan már közhelyek, de ténylegesen átszövik mindennapjainkat. A társadalomban és a munkaerőpiacon való boldogulás alapfeltétele az információk gyors feldolgozása, alkalmazása és az a szelektálási képesség, mellyel a minket elárasztó új ismeretek közül képesek vagyunk kiválasztani azokat, melyek fontosak, hasznosíthatóak számunkra. Minél több forrásból kapjuk az információkat, ez annál nehezebb feladattá válik.

Azok számára, akik ebben a versenyben eleve hátrányos pozícióból indulnak, a lemaradás ma már szinte elkerülhetetlen. Az így keletkező ellentétek erősen polarizálják, megosztják a társadalmat. Részben a felnőttoktatás a feladat, hogy ezeket a különbségeket csökkentse, optimális esetben meg is szüntesse, újratemelődésüket megakadályozza. Az elmúlt évtizedben jelentős mértékben diverzifikálódott, sokszínűvé vált hazai felnőttoktatási rendszer azonban ezt a funkcióját gyakran nem tudja betölteni. A '90-es években történt átalakuláshoz szükséges szabad, pluralista felfogás azonban azzal, hogy szabaddá tette a rendszer átfarmálását, megváltoztatta elemeinek elérhetőségét is, növelve ezáltal a társadalomban korábban is jelentős különbségeket okozó esélyegyenlőtlenséget.

A felnőttkori tanulás az egyén önálló, szabad akaratból történő döntésének eredménye. A megfelelő tanfolyam, képzési forma, képzőintézmény kiválasztása is az egyén feladata, mindehhez azonban a már felsorolt tanulási kompetenciák mellett megfelelő információra, döntési képességre, anyagi háttérre és természetesen megfelelően erős motivációra van szüksége. Az ismereteket, szaktudást azonban nem elég megszereznünk, hasznosítanunk is kell, azaz el kell tudjuk „adni” magunkat a munkaerőpiacon. Mindezek a feltételek legkevésbé azok számára adóttak, akiknek leggyakrabban szükségük

lenne a tanulásra: az alapvégzettséget meg nem szeretteknek, halmozottan hátrányos helyzetűeknek, sérülteknek, elítélteknek, szakképzetleneknek. Arányuk a társadalomban igen magas, s körükben a funkcionális analfabetizmus is – mely a tanulási képességek kialakulását illetve fejlesztését alapvetően gátolhatja – gyakori.

Amellett, hogy kicsi annak az esélye, hogy az említett célcsoportokhoz tartozók felnőttoktatásban vegyenek részt, ha ez mégis megtörténik, a tanulni tudás és a megfelelő alapismeretek hiánya gyakran kudarcélményt, sikertelenséget okoz. Az itt felvázolt társadalmi problémák ugyan nem a rendszerváltás után alakultak ki, a profitorientált, csak látszólag mindenki számára elérhető oktatási rendszer azonban – már a közoktatástól kezdve – kiélezi, rögzíti, sőt növeli az egyes rétegek közötti különbségeket azzal, hogy a tudásátadást piaci alakra helyezi.

Ma Magyarországon az aktív korú magyar lakosság közel 40%-a legfeljebb 8 osztályos végzettséggel rendelkezik. Mivel a felnőttoktatásba való bekapcsolódás mindig önkéntes alapú, gyakran azok a célcsoportok érhetőek el legnehezebben, akik számára a hiányzó ismeretek pótlása alapvető lenne. Képzettség és iskolázottság terén jelentős mértékű javulás az utóbbi években az aktív keresők körében történt: aki nem tudott képzettséget szerezni (hátrányos helyzet, újratemelődő esélyegyenlőtlenség, képzőintézmény hiánya, tanulási képességek hiánya, stb. miatt), kikerült a munkaerőpiacról, általában tartós munkanélkülivé vált. Továbblépésének feltétele szakmai végzettség megszerzése lenne. Azonban az Országos Képzési Jegyzékben szereplő szakmáknak csupán 3%-a sajátítható el általános iskolai végzettség nélkül, a nyolc osztályos bizonyítványhoz szükséges tudásanyagot pedig az amúgy is hátrányos helyzetű célcsoport az egyre csökkenő számú általános iskolákban sajátíthatja csak el. A problémát fokozza, hogy a munkaerőpiacon való érvényesülés és a versenyképesség megőrzésének feltételévé mára már nem is az általános iskolai végzettség, hanem az érettségi és az erre épülő szakma vált.

A szükséges iskolai végzettség és szaktudás megszerzésének alapvető feltételei között pedig ott szerepel a megfelelő, tartós motiváció hajtóereje. Az alapvégzettséget meg nem szerzett vagy alulképzett felnőttek esetében jellemző motivációhiány oka legtöbbször a korábbi rossz iskolai tapasztalatokban, az ezzel szoros kapcsolatban lévő tanulási kudarcélményekben keresendő, valamint abban,

hogyan családjuk, környezetük, s így önmaguk számára sem érték a tudás, illetve a tudásszerzés folyamata. Környezetükben nem jelenik meg mintaként az az életforma, mely természetes folyamatként kezeli akár az iskolai, akár az iskolarendszeren kívüli tanulás felnőttkori megjelenését. Mivel munkaerő-piaci helyzetük is labilis, a külső motivációs tényezők hatására sem ülnek vissza az iskolapadba. Munkáltatójuk számára kifizetődőbb megfizetni egy új, szakképzett munkaerőt ahelyett, hogy továbbképzésükről gondoskodna. Az alulképzettek nagy része vagy a szürke- illetve feketegazdaságban dolgozik, így sem kerülve szembe a tanulás kényszerével, vagy munkanélküli, s az állam által biztosított passzív foglalkoztatáspolitikai eszközökből tartja fenn magát (pl. munkanélküli járadék, szociális segély). Így nem alakul ki az a motiváció, melynek hatására létrejöhetne a tanuláshoz szükséges anyagi fedezetet, a családban a tanuló felnőtt segítségét szolgáló munkamegosztást és nyugodt érzelmi hátteret megteremtő attitűd.

A piaci alapokon nyugvó oktatási rendszer veszélyei közé tartozik a „tudást pénzért” felfogás előtérbe kerülése, minek következtében a rosszabb anyagi körülmények között élő, nehezebben tanuló, eleve hátrányos helyzetű társadalmi rétegek tanulási esélyei rohamosan csökkennek. Ez a hátrány egyrészt halmozódik (alacsony iskolázottság hatására előnytelen pozíció a munkaerőpiacon), másrészt környörtelenül újratermelődik.

A felnőttoktatás legfontosabb feladatai közé tartozik, hogy ezeket a társadalmi, s ezáltal tudásbeli különbségeket megfelelő intézményrendszer és oktatási módszerek biztosításával – ha megszüntetni nem is tudja – minél inkább mérsékelje, azaz megteremtse a társadalmi mobilitás lehetőségét. Minden felnőttkorban megkezdett tanulási folyamat tiszteletet érdemel. Azzal, hogy a felnőttkori tanulási képességek és motivációs tényezők sajátosságait jobban megismerjük, segíthetünk abban, hogy a felnőttkori tanulási folyamatok mind sikeresebbek – s ezáltal egy életúton belül is minél gyakoribbak – legyenek.

III/2. A költségvetési hiányok

A magyar állam a felnőttoktatást vállaló intézmények működéséhez, a felnőttek önkéntes szándékú, iskolarendszerű képzéséhez a tankötelezettség hatálya alá tartozó tanulókhöz képest – 1/3, 1/4 –, töredéknyi normatív támogatást biztosít. Ez támogatási normatörék, mivel a felnőttek iskolarend-

szerű képzésében nincs kialakult rendszer a tanulók anyagi hozzájárulásának kezelésére, önkéntes támogatások befizetésére, az állam és az önkormányzatok által fenntartott intézményekben az iskolarendszerű felnőttoktatás feladatellátásának hátrányos helyzetét meghatározza, fejlesztési lehetőségeit alapvetően korlátozza.

A helyi önkormányzatok közművelődési feladatellátásához, a kulturális javak védelmére és a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény alapján az állam normatív hozzájárulást biztosít. A különböző típusú települések önkormányzatai a közművelődési feladatok ellátását eltérő arányú saját költségvetési ráfordításból biztosítják.

Tudjuk azonban, hogy a települések több mint 50%-án még a központi költségvetésből a közművelődési feladatellátásra kapott normatív támogatási összeget sem fordítják a lakosság iskolán kívüli művelődésének ügyére. Látjuk, hogy az önkormányzatok által alkotott közművelődési rendeletekben az iskolarendszerű felnőttoktatás támogatásának közművelődési vonatkozása csak elvétve jelenik meg. Az iskolarendszerű felnőttoktatás költségvetése az oktatási előirányzatban jelenik meg.

Az iskolarendszerű és iskolarendszeren kívüli, közösségi művelődés minden feladata külön-külön intézményi rendszerként működik, jóllehet mindkettő a helyi lakosság szellemi tőkájének gazdagítását célozza. Nagyon fontosnak tartanám ha a két feladat nem válna ennyire külön, ugyanis a múltból nagyon jól láttuk, és nagyon jól is működött, hogy a közművelődési intézmények elláttak oktatási feladatokat is, ez sok esetben költségcsökkentő tényező is lehetett.

A két rendszer jelentősen különbözik a tanulás eredményében is. Az iskolarendszerű felnőttoktatás – a sikeres tanulmányi teljesítmények igazolásaként – államilag elismert bizonyítványokat, okleveleket ad. A bizonyítványok, oklevelek birtoklása a szakmai, a fizetési besorolás növekedését vonhatja maga után, minimális esetben együtt járhat azzal, hogy bár sem a beosztás, sem a bér nem változik, a munkavállaló megtarthatja korábbi munkakörét, biztonságosnak tekintheti munkaviszonyának folyamatosságát.

A közművelődési feladatellátás elsősorban azokat az ismereteket kínálja, amelyek a mindennapi életben való boldoguláshoz, az életminőség javításához, az egyetemes és a hazai kulturális értékek jobb megértéséhez adnak segítséget. Ezen ismeret- és képességkörök gyakran merítenek a helyi értelmiség

által gyűjtött, birtokolt tudásokból, máskor egy-egy szellemi divat, vagy aktuális tudásszükséglet elsajátítási lehetőségeit kínálják. E tanulási lehetőségek nem államilag, hanem különböző szakmai érdekszervezetek által szabályozottak, elsajátításuk mértékét nem, vagy ritkán méri vizsga.

Az így elsajátítható tudás fontosságát, jelentőségét nem a bizonyítvány, hanem az egyén és az általa referencia-csoportként elfogadott kör életében betöltött szerep, alkalmazhatóság határozza meg, ezért a hozzá való viszony is személyes jellegű.

Az iskolarendszerű felnőtt szakképzés és a közművelődés kapcsolata sajtóságos. Több művelődési házban működnek kihelyezett, szakképzettségszerezésre irányuló tanfolyamok, amelyeken a szakképző iskola tanárai is oktatnak. Ugyanakkor a közművelődési intézményekben folyó szakképzésben nem az iskolarendszerű felnőttképzés, hanem az iskolarendszeren kívüli szakképzés dominanciája a jellemző.

E képzésekhez a közművelődési intézmény gyakran csak teret, néha szervező munkát is biztosít. Az ilyen tanfolyami képzés egy-egy település munkanélküliségének csökkentéséhez jelentős mértékben hozzájárulhat.

A középfokú szakképesítésről bizonyítványt adó felnőttképzések között kiemelkedő jelentőségű a közművelődési intézmény szakemberei által vezetett tanfolyamokon a számítógépes szakképesítések felkészítő képzések száma, valamint a nemzeti kulturális örökség megőrzését elősegítő népi kézműves mesterségekre felkészítő képzések sokasága. Ez a fazekasságtól a bőrművesség, a fagegmunkálás, játékkészítés szakmáin keresztül a textiles szakmákig sokféle területen érvényesül. A vállalkozói kultúra ismeretei, alkalmazási problémái iránt a szakmunkás képesítésre készülő felnőttek között jelentős igény tapasztalható.

Az ENSZ, az UNESCO egész életen át tartó tanulási programja a közgondolkodásban még sajnósan nincs mindennap jelen. A felnőtt korú tanulás nem kap elég helyi, ösztársadalmi elismerést. Nem kap elég méltánylást a felnőttkorban szerzett új ismeret, szakmai képesítés, egy-egy személyes életút tanulása révén történt átalakítása, az új lehetőségekhez való jó alkalmazkodásra felkészítő képzés, a permanensen bővített tudás életformáló jelentősége.

Szükség volna az oktatás és a közművelődés területén olyan helyi, megyei, regionális pályázatok megfogalmazására és kiírására, amelyek a felnőtt társadalom kulturális értékteremtő folyamatainak lehetőségeit gazdagítanák és folyamatosan tanuló

felnőttek társadalmi elismerésének növekedéséhez. A helyi, a megyei, a regionális pályázatokon kívül érdemes volna az Európai Unió azon programjaiban a közművelődési intézményeknek és a munkanélküli felnőttek oktatását, képzését végző intézményeknek együtt részt venni, pályázatokkal jelen lenni, amelyek európai horizontúvá tágíthatnák a felnőttek tájékozódási és munkavállalási lehetőségeit. Sokkal nagyobb figyelmet kellene fordítani az 1997-ben Hamburgban megrendezett V. Felnőttoktatási Világkonferencián hátrányosnak minősített társadalmi csoportok: a nők, az etnikumok és az idősek oktatási lehetőségeinek megteremtésére, fejlesztésére, a felnőttek tanuló kedvének, tevékenységének értéként való elismerésére, helyi, megyei és országos támogatására.

Nagyon fontos ténnyel szembesültem a hátrányos helyzetű munkanélküliek képzési lehetőségeink vizsgálata során. Mégpedig azzal, hogy azok a munkanélküliek akik nem tudják igazolni a korábbi munkaviszonyukat (nem törvényesen foglalkoztatták, „feketemunkát” végzett olykor hosszú éveken át is, munkahelyük jogutód nélkül megszűnt stb.), vagy nem felelnek meg a Munkaügyi Központ által nagyon szigorú jogosultsági ellenőrzésen, azok nem vehetik igénybe a munkanélkülieknek járó ellátást, ez magába foglalja azt is, hogy a Munkaügyi Központok által szervezett képzéseken sem vehetnek részt. E hátrányos helyzetű munkanélküliek száma igen magas, ezáltal olyan helyzetbe kerülhetnek, hogy nincs esélyük a munkaerőpiacra történő beilleszkedésre.

Ezen hátrányos helyzetű munkanélkülieknek segítség lehetne, a már általam korábban említett nem elsősorban a végzettség megszerzésére irányuló képzések, kompetenciák elsajátítása. Azonban ezzel a hátrányos helyzetű munkanélküli réteggel kormányzati szinten is foglalkozni kellene, ugyanis a munkáját elvesztő, elhelyezkedni képtelen ember nagyon könnyen kerülhet olyan méltánytalan helyzetbe, mint például a hajléktalanok helyzete, ahonnan az út visszafelé a normális társadalomba szinte lehetetlen.

IV. Milyen képzési lehetőségek rejlenek a munkanélküliek megsegítése érdekében? Hazai és nemzetközi jó gyakorlatok, és kezdeményezések

A VOKE Vasutas Művelődési Ház és Könyvtár tevékenysége a közel 5 ezer lakosú Záhony és környéke közművelődésében, kulturális programokkal

történi ellátásában kiemelkedő fontosságú. Az intézmény művelődési központ jellegéből adódóan – a kulturális alapellátáson kívül – sokszínű, a lakosság legkülönbözőbb rétegeit és korosztályait érdeklő tevékenységet folytat, következetesen közvetítve a különböző korok magyar illetve egyetemes értékeit.

Kiemelkedően fontos szerepet vállal fel az esélyegyenlőség megteremtésében, valamint a munkanélküliek képzésében, az élethosszig tartó tanulás megteremtésében. Az 1. számú mellékletben kívánom bemutatni a munkanélküliek, hátrányos helyzetben élők számára nyújtott képzési palettát, mely munkanélküli számára nyújt a jövőben elhelyezkedési lehetőséget.

Külföldön is találtam jó példát a munkanélküliek képzésére, elsősorban Nagy-Britanniában a városi könyvtárak közhasznú információs szolgáltatásainak nagy hagyománya van. A könyvtárak sokat tesznek annak érdekében, hogy a munkanélküli embereket elhelyezzék a munkaerőpiacon. A kormány támogatja a könyvtárak programját, elsődleges céljuk elősegíteni mind az egyén, mind a közösségek kirekesztésének csökkentését a kulturális termékek, a naprakész információk és a tanulási lehetőségek biztosításával. A megüresedett állásokról adatokat gyűjtenek, felajánlják segítségüket önéletrajzok elkészítéséhez, formanyomtatványok kitöltéséhez, az olvasási és írási nehézségekkel küszködő fiatalok és felnőttek részére ún. nyitott oktatást vezetnek be. Ennek eredményeként 26 hónap alatt 147 munkanélküli számára tudtak munkalehetőséget biztosítani.

V. Záró gondolatok

Azt tapasztaltam, hogy Magyarországon sajnos még mindig él az a szemlélet, hogy oktatást csak szigorú intézményi keretek között lehet végezni, és csak akkor járnak az emberek képzésre, ha ez valamilyen hozadékkal, elsősorban bizonyítvány kiadásával zárul. Ha ki tudnánk lépni ebből a szemléletből, ha a permanens oktatást, tanulást és a kulturális értékekkel való együttélés új szokásait ösztönző képzési és elismerési formákat el tudjuk fogadni, s azt, hogy ne csak a bizonyítvány legyen a fontos, hanem az önképzés, a szellemi értékek elsajátítása, akkor a teljesen új helyzetben szemléletváltozás jelenhetne meg.

Dolgozatomban több helyen említettem, hogy egy hátrányos helyzetben lévő munkanélküli, aki

nem tud igénybe venni Munkaügyi Központ által finanszírozott képzési lehetőséget, annak az is nagy segítség lenne, ha például egy közművelődési intézmény által ingyenes kínált képzésen részt tudna venni, akár egy új szakmát (pl. számítógépezelő, kosárfonó stb.) is, ezáltal nőnének az elhelyezkedési lehetőségei, és akár önálló vállalkozást is tudna indítani, így kikerülhetne a hátrányos helyzetűek köréből.

Úgy gondolom, hogy az élethosszig tartó tanulás célkitűzései, egyre jobban ebbe az irányba haladnak, és remélem, hogy ennek a kormányzati irányítás is anyagi támogatást biztosít, hogy az élethosszig tartó tanulás ma már nemcsak elméleti szinten kerülhet szóba, hanem gyakorlatias módon válhatna valósággá Magyarországon is.

Szigorú együttműködésre lenne szükség a Munkaügyi Központok, helyi Önkormányzatok és a Könyvtáraknak, elsősorban az igényfelmérés, valamint az igények kielégítése érdekében, számos feladatot lehetne megosztani a három intézmény között, ez költségcsökkentés szempontjából, feladatellátás szempontjából nagyon fontos kezdeményezés lehetne.

Szakirodalom

- Bajusz Klára: *A felnőttkori tanulás motivációi. Felnőttkori tanulási képességek.*
- Bajusz Klára: *Elfelejtették-e a felnőttek általános iskoláit?*
- Kerslake, Evelyn: Reviewing the literature on public libraries and social inclusion. *Libri*, 1998. 48:1-11.
- Bartos Éva: *Koncepció a hátrányos helyzetűek könyvtári ellátására. A könyvtári terület stratégiai célkitűzései. 2003-2007 dokumentum. Felkészülés az Európai Unió csatlakozására.*

1. számú melléklet VOKE Vasutas Művelődési Ház és Könyvtár képzési tevékenysége

	Logisztikai Ügyintéző OKJ- tanfo- lyam	Takarító OKJ-s tanfolyam	Tanulási és munkamotivá- ciós tréning	ECDL START+ angol alapfokú nyelvvizsgára fel- készítő tanfolyam
A csoport létszáma	12	12	15	12
Beiskolázási feltétel	Érettségi	8. osztályos végzettség	8. osztályos végzettség	Érettségi
Tanfolyam óraszám	1000	400	90	520
Heti képzési napok száma	5	5	5	5
Napi óraszám	8	8	6	6
Tanfolyam kezdete	2010.10.04	2010.11.02	2010.10.	2011.09.05
Tanfolyam befejezése	2011.05.19	2011.01.31	2010.10.	2012.01.12
Záróvizsga jellege	Állami szakmai vizsga	Állami szakmai vizsga	Belső záróvizsga	Állami szakmai vizsga + állami alapfokú nyelv- vizsga

A projektbe csak hátrányos helyzetű résztvevő vehető fel.

A képzéseken való részvétel ingyenes, amennyiben a felnőttképzésbe bevont tanulóra legalább egy meghatározás igaz az alábbiak közül (a résztvevő a hátrányos helyzetű célcsoportba tartozik, melynek igazolás az alábbiak szerint történik):

Célcsoport meghatározása	Igazolásának módja
Hátrányos helyzetűek:	
Romák	Önkéntes nyilatkozat
Alapfokú iskolai oktatásból lemorzsolódottak (Kevesebb, mint 8 általános iskolai osztályt elvégeztek)	Legmagasabb iskolai végzettséget igazoló bizonyítvány másolata
Alacsony végzettségűek (Alapfokú iskolai végzettséggel rendelkezők)	Legmagasabb iskolai végzettséget igazoló bizonyítvány másolata
Képesítés nélküliek (érettségizett, szakképzettséggel nem rendelkezők)	Legmagasabb iskolai végzettséget igazoló bizonyítvány másolata
Regisztrált álláskereső	Munkaügyi központ igazolása a munkaügyi regisztrációról
Tartósan inaktívak (Munkaképes korú, vagyis 15 és 64 év közötti személy, aki legalább 12 hónapja nem foglalkoztatott, és nem is regisztrált munkanélküli)	Munkaügyi központ igazolása
GYED-en, GYET-en vagy GYES-en lévők, vagy GYEDről, GYET-ről, GYES-ről a munka világába (legfeljebb hat hónapja) visszatérők	MÁK vagy OEP igazolás
Megváltozott munkaképességű és fogyatékkal élő emberek	Ezt igazoló hivatalos dokumentumok
Hátrányos helyzetű munkavállaló	
Az előző 6 hónapban nem állt rendszeresen fizetett alkalmazásban	Munkaügyi központ igazolása
Nem szerzett középfokú végzettséget vagy szakképesítést (ISCED 3)	
50 éven felüli személy	Legmagasabb iskolai végzettséget igazoló bizonyítvány másolata
Egy vagy több eltartottal egyedül élő felnőtt	Születés időpontját igazoló bármilyen hivatalos dokumentum
Az Európai Unió valamely tagállamának olyan ágazatában vagy szakmájában dolgozik, amelyben 25%-kal nagyobb a nemi egyensúlyhiány, mint e tagállam valamennyi gazdasági ágazatára jellemző átlagos egyensúlyhiány, és ezen alulreprezentált nemi csoportba tartozik	Ezt igazoló hivatalos dokumentumok
Az Európai Unió valamely tagállamának etnikai kisebbségéhez tartozik, és akinek szakmai, nyelvi képzésének vagy szakmai tapasztalatának megerősítésére van szüksége ahhoz, hogy javuljanak munkába állási esélyei egy biztos munkahelyen.	Önkéntes nyilatkozat
Súlyosan hátrányos helyzetű munkavállaló:	
Bármely olyan személy, aki legalább 24 hónapja munkanélküli	Munkaügyi központ igazolása

A pályázónak a programba bevonni kívánt személyek célcsoportba való tartozását (beleértve a kiemelt célcsoportot is) a projekt megvalósítása során dokumentálnia és a fent leírt módon igazolnia kell.

A képzéseken résztvevők képzési támogatást kapnak a tanfolyam időtartamára, melynek összege 1.500.- Ft/ képzési nap.